

Acudiu en ajuda d'Espanya!

Romain Rolland, el gran escriptor francès, ha adreçat una vibrant allocució, que han publicat tots els periòdics del món, de la qual en traduïm aquests paràgrafs:

A tots els pobles, en ajuda de les víctimes d'Espanya!!

Un crit d'horror puja de les pedres fumejants de Madrid. L'altiva ciutat, que fou reina de mig món vell i del nou món enter; la que fou lluminar radiant de la civilització occidental, es veu atacada a sang i a foc per un exèrcit d'alarbs i de legionaris, i els caps facciosos gosen jurar per la causa d'Espanya que saquegen i de la civilització que trepitgen. Assassinant, mutil·lant i eremant vius a milers de dones i d'infants...

El seu blanc preferit són els barris populars. No se salven els hospitals. Cremen els palaus gloriosos: avui, el del Duc d'Alba; demà, el del Prado. Les sales d'art s'enfonzen sota el pes de les bombes. Velázquez mor amb el seu poble...

Les grans nacions d'Europa, mares de la civilització, devoraran, com llobes famolenques, la més insigne d'entre elles, abans de devorar-se les unes a les altres. Maledicció dels temps futurs, que arriben ja; que ja són aquí!... Humanitat! Humanitat! Parlo a tots vosaltres. Crido als homes d'Europa i d'Amèrica. Acudim tots a ajudar a Espanya! En «nostre» ajut! En ajut «vostre»! Nosaltres, vosaltres, tots som els amenaçats. No deixeu que morin aquestes dones, aquests nens, aquests trossos del món! Si cal·leu, demà seran els vostres, Els vostres fills, les vostres dones, tot quant estimeu, tot quant fa la vida amable i sagrada, serà el que al seu torn també morirà. Si no us oposeu als bombardeigs dels hospitals i dels museus i dels infants que juguen en els barris populars, vosaltres, tots els pobles del món, sofrireu, tard o aviat, la mateixa sort. ¿Qui podrà aturar els estralls de l'incendi, si no s'apaga en els seus inicis? El món enter morirà amb ell!

De presa! De presa! En peu! Discutiu, crideu, i a la feina! Si no es pot contenir la guerra en curs, que s'obligui a respectar les lleis que imposen a la guerra els convenis internacionals.

Per damunt de totes les diferències de països, de partits i de religions, que tots els pobles s'uneixin sota el mateix impuls i que s'aixequin en ajuda de les víctimes! En mig del furor de la guerra, cal afirmar la fraternitat de tots els que sofreixen, de tots els éssers vivents.

ROMAIN ROLLAND

La dissolució de les Oficines Jurídiques

La Premsa ha publicat el Decret pel qual foren dissoltes les Oficines Jurídiques. I per la Premsa mateixa hom s'ha pogut assabentar, primerament per boca d'Eduard Barriobero, que les dites Oficines Jurídiques havien recaptat 850.000 pesseper a les milícies antifeixistes i després, per una nota de la Conselleria de Defensa, que aquella quantitat no havia estat feta efectiva. En tercer lloc, una ratificació de Barriobero ha concretat la forma com s'havia fet l'entrega d'aquella quantitat. I finalment, la Conselleria de Defensa ha aclarit que el company Devesa havia posat a disposició del president de l'Audiència els comprovants corresponents a aquella respectable quantitat.

Tot plegat, això, ha produït una trista impressió als que són enemics del «calumnia que alguna cosa en queda». I ha fet creure que sota de tot, hi havia l'actuació d'una força poderosa, enemiga de la revolució.

En nosaltres aquesta impressió és doblement fonamentada, per quant dilluns passat fórem testimonis d'un acte del qual la Premsa no creiem que se n'hagi ocupat.

Dilluns s'aplegaren a l'hotel Europa uns cent cinquanta companys, l'actuació dels quals té, o tenia, relació amb les dissoltes Oficines Jurídiques.

En aquest acte hi havia representants de gran nombre de poblacions de Catalunya i hi assistiren el conseller d'Agricultura, company Espinalt i els companys Badia i Grau, de nostra ciutat. A la presidència ocupava lloc d'honor l'incansable lluitador per la causa del poble i valent defensor de la classe proletària, Eduard Barriobero. I al seu costat seien Àngel Samblancat, Fernández Ros i els companys Devesa, Batlle, Medina, Merino, Buixareu, Cordero Abel, Nieto i altres elements significats de la C. N. T.

Els parlaments foren molts, tots ells de tons violents. Samblancat, que inicià el foc de l'oratoría, va dir que la justícia, tal com les dones, era immortal, perquè en una com en altra hi alenta l'esperit demoníac, que vol dir evolució constant i immortalitat. Si les Oficines Jurídiques són l'espina dorsal de la revolució; si són l'essència mateixa de la revolució, va concloure, de res no hi valdran els decrets pels quals es volen dissoldre aquestes oficines, perquè el que s'ha de dissoldre, i això no és possible, és la revolució que la fa el poble, pesi a qui pesi.

Eduard Barriobero, que fou aclamat en alçar-se a parlar, es va doldre que els que l'havien portat de Madrid a Catalunya, ara l'hagin volgut ofendre de forma tan barroera, sense recordar els seus trenta-cinc anys de lluita constant per la causa de la Llibertat i a la defensa de la classe treballadora.

Afirmà que la dissolució de les Oficines Jurídiques no pot prosperar perquè no és possible que prosperi la «justícia de paper

(Segueix a la plana 8)